

Lead

טבלה 1: דוח סטטיסטי של תוצאות ניסויים

① 2:1 LCL

ע"פ רוב עניין ברכת כהנים בשם נשים כפיה להבדיל מסתמן ברכות כלל אשר בודאי א"א להגביל רק לכוהנים. יען כי הלא לכל איש מותר לברך איש רעהו, ואפילו זרים, ורוק בהזה מצורינה ברכת כהנים שהוא בנשיאות כפים, כפי שבא בדרשה בסוג'ון.

ויש להעיר על מה סמכו העולם לברך איש את אחיו בנסיבות כפии על ראש המתברך. כמו שנותגין בכברחות חתנים וכדומה, אחרי כי מכובאר הרוי סדר ברוכה זו מיוחדת רק לכוהנים, ולזרום יש בזה איסור עשה, ורוחק לומר כי לכוהנים מסורה רק בנופה הכרוכה שմכואר בפרשה יברך וגוז. יען כי כפי שמתבואר מסוגיא דמנוחות יה' א' הרוי ענין נשיאות בפיהם עובוד בשאר ערובות שבמקבץ.

וְאַנִ שְׁמַעַתִ מָאֵש אֲמֻנוֹת שָׁהֶגֶרְאָ מַווִילְנָא בְּקָאת הַגְּמִים רַיְחָ לְנָדָא מוֹעֵז דְוִילְנָא בְשַׁעַת חַופְתָה וְהַנִיחָה יְדוֹ אַחַת עַל רַאשׁ הַגְּרִיאָה בְשַׁעַת הַבָרֶכה וְשָׁאַלְוָהּ עַל כְכָה, וְהַשֵּיב, כִּי לֹא מִצְינָו בְרָכָה בְשִׁתִי יִדִים רַק לְכָהִנִים בְמִקְדָשׁ. וּזְולָת זֶה לֹא רַאיִתִי וְלֹא שְׁמַעַתִ מִשְׁיעֵיר בָזָה, וְהִיא הָרָה נְפָלָה, וְדַחֲקָה לּוֹמֵר דָכֵל עַיְקָר מִצּוֹת נְשִׂיאָות כְפִים הִיא רַק בְצַבּוֹר בעשָׂרָה מִשּׁוֹם דָבָר שְׁבָקְשָׁוָה, דָזָה הַרִי רַק אַסְמְכָה, כִּמְשׁׁכָה רַיְחָ פְגַז דְמַגְלָה.

טבון נוכחה

ביה תברכו (ו' כ"ג)

בתלמידו כס' סוטה (לייט א'). כה הרככו — בנסיאות כפים. ובכחות
 (כיה ב') כה תברכו — אתם ולא נרים. ושמתי מאייס אבןם בוולנא,
 ששמע מאביו זקנו מהותני הגאון רבי חזקאל לנוד ראבי' בחדלנא
 (ונופר בשנות תלילא בן תשעים וחמש שנה). כי בזים חיטנו (של
 הגאון הזה) בירך אותו הגר"א מווילנא והניח ידו אחת על רצשו בשעת
 הברכה. ויען כי ידוע כי, שכל מעשיינו ענינו עצה (הגר"א) על יסודיו
 הדורמיים. שאלחו מקורבו על מעשין אלה. שתנית רק ידו הachat
 על ראש המתברך. והשיב לא מצינו ברכה בשתי ידיים אלא למתנים
 במקדרש".

ונראה לי בכוונתו, דברו מון כוה, בהגחת שתי ידיהם, היו זה בכלל
אתם זלא ורים, וverbiros ללא תשעה הבהא מלל עשה.
וכmodoהה לוי, שהרבבה חכמים וצדיקים אין גזהרים בונה, ובברכותיהם
מנגנים שתי ידיהם על ראש המתברך, ולכך באתי לספר זו למען דעתך.
אעטפתי שוגרמי מטה בחרבם

٩ الله بـهـ أعـ

ככ ויעש משה כאשר צעה ידהו אותו ויקח את יהושע ויעמරתו לפני אלעזר הכהן ו לפניו כל העדה כי ויסמך את יהו עלייו ויעזבו באשר דבר יהוה ביד משה פ

בג' הבר

אל-אָהָרֹן וְאֶל-בְּנֵי לְאָמֵר כִּי תַּכְרִיכוּ אֲתִ-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֵר

② **பிள்ளை**

כטראות כב:

איבעיא לשו מטו להעלוה מנשואות כביס לוייחסן תיבעי למיז בעילן מהרומה לוייחסן ותבע למיז אין מעילן היבעי למיז מעילן העי מל הרומה דען מורה הא אבל נשואות כביס דאסטור געה לא או דלמא לא שענא

3:12

דיאיסטר צשה. כה תגרכו (נמדד ו)
המס וניה זלים ולמו קנה מכלל עתה

* (בג'ן לזר לאך אפדי יונ) ואפל גם כנמנים אמרום (בקבוק ב ריבובו ומי) חוץ צבוכו בזקחה. ונחטוטה פרק כל בזקח (שם קד: מדריך פלך) לא בזק רדי קה (שם יונ) אפודו יונ בזק נצלה. וו אפודו יונ בזק נצלה. נחטוטה פרק כל בזקח (שם קד: מדריך פלך) לא בזק רדי קה (שם יונ) אפודו יונ בזק נצלה.

Nº5 פוכס

(ב) **ואין גור**. דקתייב (שם פסוק נט) 'לה תברכו גנו', אפם גלא זרים. וילאו הבא מכלל עיטה, עטה. עיין בפ"ח (ס"א) שכתב דודגא עט נשיאת פפין, ואפלו אם לא ברוך מתקלח אשר קדשנו (במצויין) נברךתו של אהרון וצנונו וכו', אבל אם יברך ברכות להנים שלא נשיאת כפים אינו עובר בעיטה, ומפרי מגדים (מש"ז ס"כ) משמע וזאטור יש בכלל גוני. כתוב בספר מגן גבורים טלית הנדרת סקין ר'आ דאמרה תורה אפס ולא זרים אינו רק במקacen לכתנת הסמואה, אבל אי לא מכאן כלל לכנתת המזוהה. רק שלא לעבר על דברי רבינו שחייב שפהו כמן ואקרו לו צלה לזרקן. פשיטא דאין כאן אסור עיטה כלל, ענן שם. ונראה לי ר' כל זה ודוקא למאן דקמא לאן לעיל בספיקון ס' סעיף ד' דמצוחה ארכות כבנה, ר'אי לאו כי אינו ספר ר'ק דזקא אם מכאן בפרקוש שלא לשם מצווה, או שאינו מכאן כלל לרבהה. ענן באoor הלכה (ר'ה ח"ז):

Digitized by srujanika@gmail.com

הַזָּר שֹׁבֵר בְּגַדְעָה, אֶן כְּפִשְׁעָה בָּרוּהָ וְפִיקְדָּה שְׁקִטָּה וְנִרְאָה לִי רְכָל הַזָּר
לְפִיאָ זְבָחָה לוֹ דְּסִכְתָּה צְרָכוֹת בְּנָהָר, וְלְכָאָהָה לְפִי הָהָר שְׁלַחְמָה אֶל
מִבְּנָגָן הַתְּלָם שְׁנוּגָן לְפִיךְ אֲחָד לְחַבְרָה בְּנֵי שְׁהָוָן הַכָּן אוֹ וְדַבְרָה שְׁמַלְעָה אַוְתָּה
בְּלֶשֶׁן יְצְבָאָה גָּנוֹ, וְאַזְרָךְ דְּבָרָה קָוָה הַוָּה שְׁלָא בְּשָׁמַח הַתְּפִלָּה גְּדוֹלָה הַוָּה כָּה
שְׁאַיִלָּה בְּרֹוּשָׁלִמי פְּרָקָד רַחֲמִינִית (וְאַז) לְאַקְצִין גְּשִׁיאָה כְּפִים קָלָא תְּפִלָּה, קָלָא
גְּנוּזָה בְּנָדִיא וְקָרְבָּנָה וְגַדְעָה דְּגַבְעָוָה תְּפִלָּה, וּכְאַזְוִינָה אַגְּנוּזָה מְלָאוּתָה יוֹצָא
מִרְעָשׂ וְדַלְעָלָה תְּפִלָּה שְׁמַבְּכָרָה שְׁמַבְּכָרָה אַגְּנוּזָה תְּהֻנָּה יוֹצָא
בְּכַרְכָּה צְבָלָקָה שְׁמַבְּכָרָה אַגְּנוּזָה שְׁלָא בְּשָׁמַח תְּפִלָּה תְּהֻנָּה
אַחֲם הַלָּא וְיִזְמָם, נְאַזְזָה תְּפִלָּה לְזֹרְן בְּזֹרְן אֲחָד לְחַבְרָה בְּלֶשֶׁן זָהָר, וְאַז
מִפְּנֵנָה וְקָרְבָּנָה לְהָאָ וְזַבְּחָא לְןָן מִזְוְנָה בְּכַרְכָּה גְּנוּזָה
קָשׂוֹם וְקָרְבָּנָה לְהָוָה כְּבָרִיחָה (וְאַז) זְדָנוֹא בְּקָרִיסָה גְּנוֹם עֲוֹבָר גְּנוּזָה בְּפִשְׁעָה, אַיְנָמִי
וְרִנְצָן וְחַטָּאת בְּקָנוֹ שְׁלָא לְפִאָ כְּפִים קָלָא תְּפִלָּה, שָׁוב קִי שְׁאַזְרָקָר קְסָקָר אַלְוָל
בְּרִתָּה בְּנִים קָלָא תְּפִלָּה בְּנֵי לְבָנָן גְּדוֹלָה הַוָּה בְּכָמָן בְּפִרְשָׁה שָׁלָא לְקִים קָרָה
בְּפִשְׁעָה וְבְּרִתָּה, וְלְבָנָן שְׁרָבָן

7. חוכם חנינך יפה לך לך.

כלא) עניין זו הנושא את כפיו הוא בשעה לדוכן לבך אח ישראל בברכת הכהנים, ונראה דלכן נקרא

עכ"ל וכונס מ"ט כענין ספירת כטעמי סס כס"י כ"ג
וכס' מ"ז ק"ה י"ח ס"י חפט סקרוק פס לכוון
נספר קדושים חמ"ז טרי נוט שלחקה כי לא נודק בס
וכטעו בכקבוקי בסס' ק' קיטס לרוחם כסוכ"ס וח"ט
סס' ק' חפט וכסה' כל החיחס כללו סוכין ועתם ב'
נס"ר ועתקה לדריכים נ"ז כבינן הרכבה שלך כראב
כרוב חמ"ז נדרך ניר לחץ ובכלל מניין אין קפיאון
ברבד ומקרה מלון דיבר ככבוכ בם' וחוי ניעקב
ככוביך היה חיק חיותיהם ומוכנס כי ס"ה יור ויין על הרכיס
וזור ממלא עלי מוכנס כדרקיכים ווסלום ופירא מה יחות
ירושק על רוחם חיטחים וכשו קפיאו וויה סמלו עלי
דרומ מוכנס ונכו ואסמן קריהו נדרך בכ' ירוש עפ"ז
קפיאט ועפ"ז סקרו למם לנו ענסן כן יונקב הילעט'
ונוס יוקף במליך נמס נ"ז וכקסיר ע"ז כמו צקף עד
בכשנס סימין על הרים תחוו סלועו והם י"ז כוות
סקפורה כמו חזבך קרכ' ז' כיס לו ליעקב נטיס כ'
עמוקדים עניל'ן גל'ן גל'ן וזה לפניו סקרוק ולמהו כקנעם יונדל כיס
ומקדים הדרפים לטפי מנגה וו"ז כ"מ גאנצ'ן קפיזין

15. אנו נחים

ומ"ש הagan יב"ע' שיש לברך בשתי ידיים כהן שמצונו בכהנאות
שמברכין בשתי ידיים, הנה אדרבה משום זה עצמן יש לפחות שמהראר
למנוע מהה, כדי שלא יהיה נוראה כנשיותם כפifs דוחה עובדא דכהנים וכבר.
אכן עכ"פ אנו רואים שהמקפידים בוגרים סקק לדבריהם עפ"י ההלכה.
גביהיהם הם גדלי ברות ואזרחי תבונת הארץ.

ומה שהביא הג' ע"ב' ז' ראי משבת (ק"ט): שהמלכים מHIGHIN
וזיהם על ראש של אדם כশמבריכין אותו, לפלא שלא דק בזה, הלא שם
בגמרא הגירס כל המתפלל בע"ש ואומר ויכלו שני מלacci השורה מלין
ל' לאדם ומגיחין יידיהם על ראשו וכור, וההכרת לבוכו יידיהם בלשח
דרבים, אבל אין ראי משב שכל מלך מגיח ב' ידיו כמנון, ולפלא שבעל
חדש והעין לא העיר על זה.

המנס לזר הצע"ז

וזיל נכוונים, לדס וככונת ניד מהמת והוא זיל לומר
מניחין זם 'דיס' כו', וממה שמלמדו 'דייס'
מגוזל דקיינו עני דיקא. ועיין גמilitך כלל
טוג פ' וילח (יעט, י) נפקוק ויכלמו הלהנכים
המת דס, היילו חמר זם דיס כייס מומל כל
הحمد צלמה זם דיז, דכמיצ' (דזריס כה, י)
וילמדו זם דיס על העגללה, כל הحمد רצץ צמי
דיז. ועככיו שנחלמר דס, וזה דו מהמת חא דז
להמת ע"פ.

17

כִּי תְּנַצֵּל אֶתְכֶם וְאָנֹתֶךָ גָּמָרֶת דָּין יְהוָה לְעֵינֶיךָ

ובבאו לביתו יאמר בקהל לרם: "שבת שלום" וינשך ידי אמו [אי] אם היא חיה, ויש בו סוד, כי צריך תחלה לנשך ד המבחן ואח"כ יברכו המבחן בצד ימיה (עפ"ל גבאים עין עליון ליל עכט).

Page: 18

ט. ברכה אמרו בזהר הקדוש חי א סוף דף רכיז דכשאדים רוזה לברך להבירוי או לבנו וכיוצא ציריך לברך בתחילת להקבלה וא'

10 पृष्ठा

אמר רב הסדא אמר
מר עוקבא כל המתפלל בעיש ואומר יכivel
שנ' מלאכי השחת המלון לו לארכ נחנן
דיין על ראיו ואומרם לו ^טוסר עונך
המאתק תכופר

וְאַתָּה כִּי יְמֵינֶךָ אֹתֶן גַּתְתָּה
וְאַתָּה דְּבָרֶךָ-דְּבָרֶךָ

(ii) מונחים של טהרה לבך הדרלים בלב שפת (אזכ' האבות ואחר הרובנים) אחר התפלל או בגבינה ללבת שאלו השפע. והוא למסכת על הדרלים כהן. אכן בחותם למסכת שפע בעמדתם. אבל על ידי נרול אכזען בשותות הא יהוד חיל וגאותו בזיהר בקביניות שערין לא ממעו בסיס תבאה. ועל דעתם הוא מתחפש יותר. אבל נס הבנין רוחולס מקבלים הרבה כרכה בתהודהם. ובכן אין לנו והזקק שמי דידן על ואשדם. כמו שמצטצט בבל והברכרכ. סחך שטח שפה רכז עלי' השלים עין פה (מכורב נו, כב). כך וואי למקץ לעילו. כי טוב עין והוא ייך (משיל כב, ב). וכן בדינ' שבת בדינ' בשתי דינים. ורק מצינו במלאלבים לול ערב שבת שאמורה ול' (שמ' קיט') שמצוין דידן על ואשוש של זדים שטבנרכין אורה. וכנה שמצינו בירוק אכט עלי' השלים שבק' אפרים מגבשה לאות בד אהרא. וזהו עיט צה' המעל. לא פמי הרכבת הגזק' לשוחה כן. כדי שלא רחל כל קאה בידיהם. אך רח' שטא לפניו בנה את מלך בתרני. ובין זהה שקרים נסעה הרכבת. בבל הוא רח' באפרים לתקירקון. כמו שפנוי ק' שעיל דיז' רוח'ת ד' בטל על רואש אפרים (בראשית מה, ד) ושם הרכבת זוקה. וכן בבל עשו שם היה מקדש ליפוי מנהרת והריה אקרפיא זיד בראי. וכן שמט מוה בבל ואפרושים לממען הקדשה. וה' רבר בור לוי' פשטו של עין. מלבד שלבו פנק ש בט' בם פעם על פ' הרכבת. של' ראה והרכ'ה' שתרטרכו כשתה דיז' (אול' מפי שעה והרכ'ה' בדרעטם. מה שטעט בענין) לפנק פכב' ובדר' באנון שצבק' יעק' לרברם ק' כד' את' בפני השלים אמוציא. וכן היה מנג'/api מוד' הראן ולי'. ולא בחרין רעה שתשבען שיש פקידיא לך' ווקא כד' אהרא. וסוד הדם לטרפה נרול' ואופורם הרכרכ'.

12. *תְּבִיבָה וְעַמְּלֵה אֲשֶׁר כָּל אָנָּה בְּכָל*

(B) P'LD P'CN

והרייעב"ז ז"ל נ"מ נטען הלאיקו נ"ל
נכיהותם כפיס, היל' מהו למוקמי^{א"}
מהתקמי דעתם שמותכין שיש קפידת נזכרן
דוקה נ"ז מהמת, וכונומו זהה למס טכמג
בקפיה חממד ימיס (עניני עצם פ"ז), נטען
המנג' לנתק ידי חכיו וולמו צילע סכת, סולין
שאגטיקה מטיש נ"ז ימין, ווומו כדי נזכרן
ישים במארך על רוחם המתברך, סולין צמי

• १५२०३८

לא מברך בתבילה להקב"ה איננו בר canon לא אתקימו ע"ש באורך. ואני שמעתי מהרב עיר וקידיש סבא קדיסא כ Mahar"ר יעקב חזק זיל אביד' ור' דק"ק פאודוביה דבשא אלוין אדם א' לברכו משי' ידו על ראשו ואומר יתרברך فهو של הקב"ה ואחיך מברך לאיש הכהן אן לנער ובוגרואן

19

בכדי לסייע לאנשים

תשס"ו לעת ערך בכניסית יומם הקדוש מרים נבם רכינו לכחטדי"ר לתפלת כל נער רגילין חי"י יהודיו טנלה ותלמידיו לביא או בחזרה ועוברין לפניו בני פרחן ואיש כברכו ברוך אתה ובשנחתך אלוי קח חל דרי מתרנן עצמי בגלב נסתר תנו בזקיך אהבה להנין אהוטו לא לצערו במת רצין הלו ואמר שאין עת לטרפומות ריק יתברכו כלם מסכים מוחץ ולישעתה שליטה בכ' וכ' וסדר ברכתו שחי' נתן ז' ימיט על ראש הסתבכון כמד איזה רגעים וח'י' אמר בפה קדשו איזה דבר בלהש ובן בכל הסנה כאשר בירב אם בגו ישבארו.

1

*22. **הַכְּבָשׂ** - כבש כבש

[22] בר כה — ראייתי מדקדים שלא לברך לתלמידיהם בשתי ידיים ואומרים דכן עוזים כדי שלא לקשר חסן בדין. אמן אני נגachte לברך הנשוי אשה בשתי ידיים, בעדו ובعد אשתו, ולפניהם ביד אחד. אמנם לבחורים לומדי תורה — בשתי ידיים גם כן, כי התורה סייע במקומות אשת כך מזאתני. והנני רואת מנהג טוב לברך החכמים את הקהל ואבותה לבנות עם שני ידיים. אי בעית אימא קרא: עישא אחרון את ידיו אל העם ויברכם⁹¹. ואי בעית אימא סברא, כדי שימינא ישתכלל בשמאלא, כמו שכתבו המקובלין, ובפרט בעל ראשית הכמה, בשער הראתה, פרק ד, דף כב וכג. וייש סמך ממה שכתב הזוהר בפרשת וארא⁹² על פטוק: זידעת היום והשבות אל לבך⁹³, זה לשונו: חן אמר רבי אלעזר: חייבין עדין פגימותא לעילא, מאין פגימותא דשמאלא לא אחכלי בימינא, דייצר הרע לא אתכלי ביצר הטוב. ובעל ראשית הכמה, פרק גנ"ל, דף כג, זה לשונו: הפגם המגע למעלה דלא אתכלי ימיןא בשמאלא, שלא יהיה ימין נכלל בשמאלו להבניע הדין. הרי מבואר, דעתך ויפה לברך בשתי ידיים להבניע הדין, וכן מהנהנו על דרך הchor כשאנו מתפללים שמונה עשרה. לרוח הימינו עם השמאלו.

21

PL 52054

ובכר רוחינו כ' פתר ולחת מער' כית ריכ' ג'ר ע' ג'
ד' לבקת ז'ג' כרכבה רוחינו מדרקיקס פלא' ניכר נקלמויות
בפק' וויס וחוותמים דרכ' עשות כדו צו' נקבר קבר
בדון חמנס חי' נסנקי ניכר נסני הפק בכח' וויס
בעודנו ונבר פחוך ולפניות כור' קמד' חטם נCKERויס
למחר קורות כפרק' ודוס' ג' כ' סקורק קויע' במקois
נסס' ז'ן חמוץ' וונכוי רוחה מגנן טוב' נבריך הפקחים
הה' כקקל' וויכוח' נכניות עט' סקי' וויס' ח'ו' בעית' חומין
קידוח' וויט' נברין' ח'ק' וויל' לא' העט' וויכלט' וויא' נענוק
חו'תין' קברין' כיד' טומינ' זבקכל'ן' כבצחאן' כמ' ט' סנק'ו'
לכפרט' בען' ר' ח' כבנער' קווילך' פ' ר' קרי' מוכדר
רטוב' וויפס' נבר' בכני' וויס' לא' בקניעין' פ'ז'ו'ן' מוכננטו'
על' דין' קבר' כטהו' מהקפלין' טמונ' נערקה' נסני' עט' כט'
סימין' עט' ספק' עט' ג' וולד'ן' נסניך' עט' כט' עט'

ס.ג. פילס 115 נולנד ס.ס. ס.ס. ס.ס.

4

בפיו תיבות, ואעפ' שהם טיו' הם נחשבים מפי תיבות, דהיינו משולשים, וזה אמר לם אותן אותיות למ"ה:

پرنسپال فارم - ۲۰ پرنسپال فارم

סנהג וחוקין לברך בכנסיה שכת יומ סוכ וטהריה וכיציאתו אה בני קורכווי, והטעם נראה לי שענין ברכיה הזרקיים הוא כמו שכתב בספר דברי שלום אצל' ברכיה יצחק ויעקב שהסביר היה בפ' ר' להמשין הכרה על המתריך וכחוותו שמה יהוה יותר טום לאטשן השפע כי אין גבואה שורה אלא שחוך שחתה, עכ"ל בקערה. ונראה לי שמה שוכנעה הוא לברכם אחר החטלה לוי אשן בוורי הוא יותר טום להסביר השפע שחוך קרחותו על ירי החטלה שרואה להיוון בהפסטה הנגשנות אף כי אין לעסק בנטරות מל ספטם נראה לי טוב לברכ בפרש בעשר אעבעווין וו נתר וווער שטבנץ רק פירא אהן נראה שיעין עריה בברכה, וראה טופושה שפה רגען עריה שטירש רשי' שטמן להוואע בכ' ידו תעשוואר ככל' מל ואנרט בחטאנו ומונחני לופר כשתה הכרה נ' טופושים דרבנן ומאצאי אח'יך כטבר וטפר כטנאגן. וכראשה חכתה כתוב שט בדר ס' אברם מבען פ'ו חיבת שביברכת דגימות חולו על ראנך פ'ו חיבת אונביברכת דגימות אלל מבען אברב' ר'.

③) 57 2011 CFS

כִּי כָּנֶג דְּבַרְךָ אֵין תִּזְמֹחֶה

ולג'נו וכו'. כתוב רשיי בפר' החומר ונסדרו ימ'נו והל' הקביה אמר של
ומסתה את ידו עלי' והוא ששה בסתי' ימי', דב'. נראה שהדבר
כפושוט, ולפי זה סמכיה זו שווה אל סמכית הערבותית, ואנני חוץ מ' השם
שיטסן שתו ידיו על בראש הגופן, וברבכם ממנהו ישראלי בבן אב את
בנו והרב את תלמידו. אבל הרוכבים בפיד ממל' מטהדרין הדבר כתוב בדבר
הרבי בכחא, וכדאיתא בעניריא (יב). אבל נוכל לזרע, דלא בדי' למיטךן דאמר
בעניריא, רדל דאיינו מעכב ואם רצעה לשוטות רשייא. זו נראה לי לפי דע'

וְכָמַת תִּמְלֹת אֶת כָּל־הָאָרֶץ

בב רישא אהרן

אתנייהו זו חטא אל-העם ניגרנים וירד מעשה החטאת והעליה והשלמים:

לרכס פון גוטן: מילקוטה ווילט הרכ

קנה) תאנא אמר רבי יצחק, כהן בעי לזקמא ימינה לע שמאלא, דכתיב
ו' ישא אחרון את ידו אל העם וברכם. ידו כתיב, לא ידו. משומש דשבחא
דימינא על שמאלא. אמר רבי אליעור, רוא החור, משומש דכתיב 'ו' והוא יושל בך.

25. מילון עברי-אנגלית

ב' (ט) ג' (ט) י' (ט) ק' (ט) ל' (ט) כ' (ט) ד' (ט) ה' (ט) ג' (ט) ל' (ט)
 ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט)
 ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט) ט' (ט)

11CE 3CT22 MCQs.pdf Page 333 of 341

*מה שקצב צדיקים מברכין ב"א רק ביד א' כו' מרווח נטווה' ק' צפ' זו לכתיב ויטן הבהיר מה ידו על העט וודרכם, כתיב ידו וקלינן ידו. וככוננה צפתנוותם על הלייט ריך ידו להמת הוויל יד ימיון הנдолלה, צוז נירך מה העט. אך ייוון דביהמת צמחצחים צירך חותם צatty ולויס מהמת לתמיה נסחף כל ככל ציפויין לך' צ hollowתנקי' זיכה לאס צatty ולויס לך' קלינן ידו:

כתרן כנרג כל זרין גראן וידן

כ"ז וירבד אמת לבנו בקההיא גזע לנטק על קד אכינו ואמו ונבו ועל קד גנולים וגאנסידים. געל כי פְּנַנְנָק פְּגַעַן בְּזֹו צְרָן לְשִׁים אֶת בְּזֹו קְלִי וְלְבָרְכוּ. כי כְּבִיסָם אָמַת בְּזֹו אֶל וְאֶמְמָא נְפַעַן תְּבִרְךָן: שנאבר רְפַטֵּס טַהֲרָה יְשָׂרְאֵל אֶת קְצִינְיָה וְנִיבָרֵר. וְתַחַב (ט, ט, ט): זְמַנְנָכֶב בְּיָם נְהָאָה גְּנוּמָה. ובונתת קְדֻשָּׁה עַל רָאֵס פְּגַעַן תְּוַיְּה תְּבִרְךָן. וְמוֹלְךָרָה: כי פְּאָמָס טַיְוָא אַקְרָבָם. כְּבִינָן טַיְוָא בְּבוֹה שְׁבָסְטוֹן יְשָׂרְאֵל יְשָׂרְאֵל וְעַמְּדָה וְשָׁטָן. סְסִים. קלוקוֹר: חַולוֹן עַל רָאֵשׁ תְּכִנָּות שְׁבָשְׁלָהָה סְפּוּקָים אַלוֹן, שְׁהָם טַיְוָא, כְּבִינָן אַקְרָבָר קְדוּם. וְלְסִיכָר קְשִׁיפָין קְדוּם עַל אַרְיוֹן כְּפָתָה אוֹעֲלָה לְכַפֵּס וְרַכְבִּים עַל כְּפָתָה. לְפִי קְצִינְיָה של אַמְּס טַיְוָא אַקְרָבָם. בְּמַנְצָן

סב. ה' ינואר 1991 נקבע בסופר לוח השנה ג'ב איה ג' -

ט"ו היבוא בברכת חנוך וכור וט"ז חוליות יס' ביה, אך רגילים שכבריכים את הנערם כשיוציאים בפיו הכהן במסבכים בזע אל אנט. בלופר, ט"ו היבוא שכבריכם ביה ני' יהול על ראשם.

Key ID Roi 200

והנה בדقت כהנים נקרה נשיאות כפים. פניו
שיש בה פיו תיבות, כנגד פיו פרקים
שיש באצבעות עד הכתף. ובזה יובן מה חברתו
אח בני ישראל, מה הוא קפ' והפט' אצבעות. יש
בין כליה פ' פרקים. וכונגדו חברכו בני ישראל

העלין שיברך אותו שם, بعد הברכה
שיברך אותו בכאן.

הנ' כראוי נתקה בזום צבוי

ל'הנ' כבז' יט' נתקן, פקד מלך כה. (בג)

וּסְמִכְלָטִים וּסְמוֹן גַּלְיֵי גַּלְיֵי נֶגֶן רַב וּעֲלָתָס כְּפָטוֹרָה כְּרָכָה
מַחְלָל מַחְנָכוֹ דָּלָן וּלְעָגָן כְּדָכְבִּי סְרָכָה סְמָלָן
כְּדָכְבִּי מַקְוָכָל גַּדְלָן סְרָכָה מַוקְמָרָמָת כָּסָה חָווִי סְפָאָרָה
דוֹגָה כָּסָה עָגָה צָבָה כְּיָלָרִיךְ קַחְלָלָס גַּדְעָקָה יְרָסְמָכְרָךְ
וְוַחְקָה כְּיָכְרָכָס סְמָכְרָךְ כְּיָדָי יְמָנִיךְ יְמָנִיךְ וְוַעֲיָן בָּנָה
לְסָרָכָה נְוָהָנָה כָּלְעָזָן יוֹסָף דָּלָעָט עָגָדָה פְּקָלָה מַעֲסָסָה
יוֹסָף חָוָמָן חָכָמָה צָבָה כָּמָעָן סְרִיכָה וְעַמְּכָעָן וְתָולָקָה
עַלְוָה וּסְכִירָה צְלָרִיךְ נְכָרָךְ בַּיד חָלָתָה כָּתוּ שְׁפָטָה וּעֲנָכָה
חָעָנָה וּכְמוֹן צְלָוָה טָהָרָה לְמַמְפָס דְּכָקִיכָה וּסְעָכָה שָׁמָן
יְרָךְ גַּלְיָוָה וּרוֹהָה טָהָרָה וּוֹקָה עָנוֹת שָׁקָנָה אַמְּגָעָה בְּסָסָס מַוְהָלָה
חוּקִיטָה וּנְמָתָה אַתְּמָתָה דָּבָר כָּבָן קְדָמִים סְמָיָה כָּמָעָן
לָהָרָה וְכָסָה מַיְסָה נְהָרָה דָּקָה עָגָן חָלָן מַדְכָּרִי קְוָמָרָה
סָהָר יְקָרָה רַעֲנָה עָהָרָה לְקוֹמָרָה כָּרָה מְנוֹן מְלוֹן חָלָן
לְגַבְּכָה דָּרָה סְמָנָה נְאַלְיָה דְּרוֹיָה בְּרוֹטָס דָּרָה יוֹקָה וּמְמָלָתָה
וְטָהָרָה וְכָסָה חָרָוָתָה דָּקָלָעָט עָגָדָה סְמָכָיעָה פָּלָה כְּפָעָטָה
סְרָבָה וְעַמְּכָעָן וְקָרָבָה יוֹסָף חָוָמָן וְפַיְינָן גַּרְבָּה סְמָנָךְ צָיִרָה בָּגָה וּוֹונָה

וזהנה כתועם סקרים בעקב סטיון דואס סט קרפּ
 ועכ"ז עס כרכ' ח' ז' ו' ז' לוי פָּלָמָע
 זמגוק פְּקָדָה ועד קרב ק' מרכר זידן קָלָע
 לְבָשֶׂת גַּלְעֵל כְּלִי יְמֹנָה פְּתָנָבָן וּבְרַכְתָּן
 גְּמִידָה וְלֹכְן מִקְרִים לְכִירָה נְמָס וּמִכְרָבוֹת הַלְּוָלָע
 נְקָלָל שֶׁדְ' ז' וְכֶרֶךְ וְלֹגְןִיכָּס גַּעַט וְלִי גְּדוּסָה לְפִי
 סְכָאָה טְפָמָה מְלָיָה סְכָת נְכִימָה וְלֹגְנִיכָּס כְּכָבֵד חַוְּגָן
 וְכָכְדָּה סְכָת מְלָאָה וְחוּתָה כְּוָסָד סְכָת
 תְּמִיזָה רְגַ' עֲלֵי כְּכָבֵד טְהָרָה חַמְדָה רְגַ' יְמָהָק
 נְמִידָה לְכָלָגָן כִּיס רְכִיבָה דְּשָׂוָה הַמְּלָאָל לִסְטָמָה
 דְּלָקִי וְצָ' וְלֹכְן נְכָנוֹ בְּכָלִיקָן סְכָת נְלֹעָק יְווּזָה
 וּבְכָלִיקָן מְפָסָס כְּבָר וּכְמוֹ סְלָל קְרָב מְוּבָּק חַמְחָק
 קְמָבָּכְךָ כְּתִיסָּק כְּבָר חַוְּגָן נְרִיכָה כְּלָה סְכָת כְּוֹנִין
 לְקָדִים טְלָקָן כְּבָר חַוְּגָן יְמִינָה וְסָ' כְּבָדָאָק יְווּזָה
 יְכוֹן בְּגַ' לְמָהָמָר רְגַ' כְּוָסָר מְכָבוֹר וּמְסָ' סְקָמָיכָט
 סְפָחָת מְלָאת פְּמִירָק סְכָת לְמָלוֹק נְבוֹר חַוְּגָן
 טְבָ' כְּנֹדָה כְּרָבָּק כְּלָמָדוֹר סְכָכָת יְכָרָב חַוְּגָן
 אַלְמָתָן בְּזָוָבָן :

נאג פארם אלט בע. נס ציונה 5555-485
ג'ו. מס' 279-280

פודואה ייעזק כיס על ידי ובוחנו האשכנזים ... ראיינו דבו חסוב ומנגנון מעולה בינויהם ...
ובכל דבר שבתורה ישבם סבבים אחר פעלן ערכין ולהלכים הבנים אצל אבותיהם
ומשתחים לפנים ומוציאים בבריחם ותשיקם כבוי פהו רוחם, ואבותיהם בסבבים דיהם
על אחד ברים ובבריכים אוטם. כביה יישען על הבנים שאבורותם בחירם, וכן הבנים
זקונים ריש להם בנים ובני בנים ... ולהרחותם לכל שהם כוספים תחת שושנות גונדרם ...
ומיטים זראי הבנוגה הזה ... אפרהים אם היה אלקם עזריו ביבטן בטלון אל ביה אבוי
אקיינון בעצמי ... וככחוותי אידי ולבת אידי נגזר עזניין כי יטב רבב"י". העבדה
שכאן אין האם כוחרת בצעעה על הפקנה של אלעזר הנזקן הארדי.

ב-ט בענין נסיך קאנטן קירלינג אונ. פול.

ראיתי את הרב ר' יהודה ליב מוכיח מפולנאה, שבא מן העולם העליון גדול ומהולל מאד ואני היתי בכתי וمفז' ומכדר כבל עוז, ובקשתי אותו לברכני, ואמרתי אליו, יודע אני שהוא בא מהעולם העליון, ולקחתني שתידי, וננתתי אותו על ראשיו, ובירך אותו, ואמרתי לו- שathan לו קורoit לאאייז לעולם

הגאון לתניא ידו על ראש החתן לברכו ונסוג החתן לאחוריו שלא ישמין תגאון את השטרימיל בירוי השמנות מהפשתירה, והגיה הגרא ידו אחת על השטרימיל ויבורכו, והאריך ימים ולמד עד יומו האחרון בפי משקפים, והצער רבי יחזקאל גנרא כל ימי על קנטות הפוט שלו שוחריר את השקרימיל יותר מידי של הגרא. וכל הספוריות שסמעתי אוזות הגרא ור' זלמלע חטמינו אחוי ד' חיים מולאינו בתבניות, בוגם: במחרתין הראשונה – אבען שלמה ציין שם ויונגע לד.

העתק דקל נגט אוניברסיטת תל אביב (36)

ג) והגנה הצעית כי למכין דרכי הפקה דרכו
לטמלו נכחותם וטוענו גמזהה ה'ינו דוקלה
וממכך כפלים ידים דעמי קלי' כה תזכירם לאם
ולכל ידים כדרכם ושם להרן לאם ידיו כל הנם
וילכו ידים וכדרכם גbam' קוסטה ספ, מצל' לזכר
וילכו ידים וכדרכם גbam' קוסטה ספ, ומז' כ' הסוג'ם
כל' נצילהם ככפ'ם ליכל ליקולו, ומז' כ' הסוג'ם
דליך ידע ר' וזה ליקור ים' קדנ'ו, ומפ' דרכיו
לי'ם המציג מה שנותגין לזכר הגדים ציד' לחמת ולכל
צמת' ידו לדבכהא ניכל ליקור נזכר נזכר ציב, וככ'
צקידות המליך הק' זיל' קדר ליל' צפת שלין' לזכר חלול
צד' לחמת ונעימן מיט', ומתימן מל' הב' סמ'ין
צקידותינו שכחצ' קדר סנינה ליל' צפת לזכר צפת
ידים ומליך צוה וס'ים צוחל ולכל מחקרי
דבת' שמתפ'ן לקיידל' לזכר דוקלה ציד' לחמת
מכיל, וגדימתה הול' דמת' דצ'יט' הגדול ההל'יה' היח
זיע' וגונדי' דצ'י' קדרו' יקודותם צפלי' קודש
ויק' לאם פטנס כמוקט' פ' קו' ולפ' מצח' ים' צו
טמס' גס' נפ' פטעז' כד' צלה' יהל' נכל' ליקור
זר הגאנקל' לא בפי' דלדר' הצעית הכל' מין' ליקור
מלול נפריקת סמי' ידים דומ'י' דקלט'.

ANSWER SECTION

ובדברי סמולה חמימה בג"ל נסם בגרא"ה,
שלון לנך נב' יidis רק ככיניס. הנה
נס גמקודו גבר"ה מטי טרלן (טמי) מפלט
עליכים טל צנעם) כתה, טמעמי נסם בגרא"ה
שאקסול לנך נב' יidis לנכ' כלען ע"ז. ווילקן
מלך שאצטועה קוּם ממה שאצט עטולו
טמעמי נסם בגרא"ה, ווילן לוּס מקור מהר. נס
הטמעה שאצטיל הטעורה ממימה מהגרא"ה עט
הגע"ר יוקעלן נדלן זאל, שאיכלו געט חופטו
ראן נס למד מיטען הא"ל. ייך לנכדר מקור
בקיפוט.

וְזַעֲקָה כְּתֹבַת אֶכְאִיד גַּפְאֵד 40

הציג על ירושלים נגיד ר' יילדיים נגידו בכתות ויזע אמר החכם לא נכינס לכתה וגס בכתtes נחלשים מוקלטים ברכס פטיזיטים ונגן פון, ורבנןם (ח'ד) הולמת ואחד ברנינים) מנייחת יד ר' גדרון בברבנון (הרבני ברכס גדרון עלה ר' גדרון (ר' גדרון) ברכבון) ומתרומות:

יוציא ישׁמְך אלהים באפרים וכמנשָׁה

לנובה יסכך אלהם בסירה ברבקה רוח ובלאה
ולמרים ברכת גביהם יברך זיו, וכל אלה יוכן לנצח גורכה פלאו כי נחוח געווו.

Digitized by srujanika@gmail.com

כשהייתי בן עשר דרנו בחדר אציג אחד שהיה לו סבא זון שהיה מכיר את הגאון רבנו אליהו דוילנא זצ"ה, ונגהניתי מאר בשעה שאביו זיל ישב אצלו לשמעו סיפורים מהגריא, וכאשר אחריו נושאוי קבעתי מוקמי למלמוד ולהתפלל בקהלין תגריא. הכרתי שם זון אחדר שהיה חתן הגאון ר' אברם (בעל מעלות חתורה) אחרי תגריא. וכן הכרתי את הגאון ר' חזקאל פינדא אביד דוילנא שכאשר נעשת חתן הביא אותו מחותנו בשבת פסני תגריא שיברך אותו, והגריא ז"ל ישב בסודודה שנייה של שבת ואכל אותה הקוגן, והחנן היה מלובש בسترיטיטיל ורוכץ